

Bárka

Lekció: 1 Móz 6/Textus: 1 Pt 3, 18-22

2024. március 3.

Várlak, Uram, mint az örök a hajnalt. Bízom az ígéretedben, abban, hogy meglátogatsz.

Kedves Testvérek!

A próbatételben talán a legnehezebb, amikor egyedül érezzük magunkat. Jobb együtt hordozni a szenvedések terhét, kapcsolódni. Isten ajándéka az, hogy a világ kezdetétől a világ végéig egybegyűjti az övéit. Az Ő útján járva hasonló megpróbáltatásokban, hasonló élményekben lehet részünk. És bennünket is épít és erősít Isten először másoknak szóló biztatása, ami a Lélek által számunkra is megelevenedik.

A gazdagrétiak helyzete és a „Galácia, Kappadócia, Ázsia és Bitinia szórványában élők” helyzete hasonlít abban, hogy kettős identitással bírnak: egyrészt a környezetükből kilógnak, idegenek, lehet, hogy valakiknek bosszantóan furák, másrészt viszont Jézus Krisztus halála és feltámadása által Isten országának az örökösei. Kicsit olyanok, mint az egyszeri királyfi, akit az apja szegénylegényként vándorútra küld, hogy felnőjön. Tudják, hogy egy nagy királyság várja őket, ahol apjuk mellett dicsőségesen uralkodhatnak, de addig is megannyi próbatétel vár rá. A dicsőséges királyság a sorozatos küzdelmek között lélekben nagyon távolinak tud tűnni... Ilyenkor kell a biztató, megerősítő szó, ami az eljövendő öröme irányítja a figyelmet és más perspektívába helyezi a jelenlegi megpróbáltatásokat. Itt konkrétan azt a szenvedést, amit egyrészt kívülről, Krisztus követéséért kell a gyülekezetnek elszenvednie, illetve azt a szenvedést, amit a gyülekezetben lévő testvérek egymásnak okoznak azáltal, hogy a kívülről hozott eszközökkel élnek Isten népén, a gyülekezetben belül. Ez megmutatkozik képmutatásban, irigységben, rágalmazásban, széthúzásban, szeretetlenségben, adok-kapokban...

A helyreállt kapcsolat igehirdetés-sorozatban keressük azt, hogy hogyan élhetünk gyógyító és gyógyuló közösségként. A környezetünk és az egymással való kapcsolatunkat a vele való kapcsolatunk fényében alakítja és erről a kapcsolatról ma a bárka képén keresztül beszél.

Isten azt mondja el a velünk való kapcsolatáról a bárka képében, hogy:

I.

Olyan biztosan részesít minket kegyelme által a mennyei dicsőségben, mint amilyen biztosan a bárkán tartózkodók részesei lettek az új teremtésnek.

Péter a megpróbáltatások közepette végig a mennyei örömforrásra irányítja címzettek figyelmét és erősíti a hitüket abban, hogy ez valóban az övék, ne gyengüljenek el, ne fáradjanak meg. Minden

cselekedetüket ahhoz igazítsák, hogy ők maguk irgalmat kapott emberek, akiket Isten hívott ki a sötétségből a világosságra és vett tulajdonba. Semmivel nem voltak különbek, mint a környezetük, ugyanaz a szentségtelen életmód jellemezte őket. Isten mégis kiválasztotta és kiragadta őket ebből. Isten választotta ki őket és ezt semmilyen próbatétel, semmilyen élethelyzet nem írja felül. Nem rajtuk múlik. A hit Isten ajándéka. Hit által építette Noé a bárkát, hit által léptek be a bárkába. A mi Jézus Krisztus értünk vállalt halálába és feltámadásába vetett hitünk olyan, mint a bárka; ha benne élünk, megtart minket az örök életre, Isten országának múlhatatlan dicsőségére. A bárkában ott volt az új teremtés magja; mindaz, amit Isten fel akart használni az újrakezdéshez. Mi is új teremtésre várunk. Ennek az új teremtésnek az előíze pedig itt van, azok között, akik a Jézus Krisztusba vetett hitben élnek: Isten országa közöttünk, a gyülekezet tagjai, az egyház tagjai között van.

Következmény befelé: Ennek jelei vannak, az új teremtés erői működnek a gyülekezet tagjai között. Így válik gyógyuló és gyógyító közeggé, ahol Isten megkezdi a helyreállítást, ezáltal a mennyei dicsőség is már most megmutatkozik.

Következmény kifelé: Ez egyrészt erőforrást jelent, amikor igazságtalan szenvedés ér minket Krisztuskövető életünkért. Amikor megvetnek, mert nem ügyeskedsz, nem nyomod le a másikat, nem vagy elég élelmes a szabályok kijátszásában, mert elhiszed azt a mesét, amivel a botrányokkal teli egyház tömi a fejedet... a bántások közepette jusson eszedbe, hogy a most láthatónál sokkal nagyobb kincsünk van!

II.

Olyan biztosan kiment minket Isten a keresztség által a jelenvaló gonosz világból, mint amilyen biztosan az özönvíz által a bárkában lévő megmenekültek a gonosztól. A mai igeszakaszban olvastuk, hogy Jézus feltámadása után prédikált a börtönben lévő, Isten türelmének idején engedetlen lelkeknek. Hogy értsük ezt? Péter második levele említi, hogy a bűnbe esett angyalok börtönben vannak, illetve a Jelenések könyve szerint a Sátán börtönben van. Szó sincs tehát arról, hogy az Isten elutasító emberek haláluk után második esélyt kapnának; itt az Isten ellen lázadó lelkekről van szó, akik többek között azért, hogy az emberekkel keveredtek, felrúgták az isteni rendet. Közreműködtek abban, hogy a gonoszság elhatalmasodjon a földön. Jézus Krisztus azért prédikál nekik, mert feltámadásával kihirdeti felettük a diadalát.

Ahogy az özönvíz szétválasztotta az Istenéit és az Isten ellen lázadókat, úgy választja el és emeli ki a keresztség is az Istenhez tartozókat a megromlott világból. Ezért a keresztség, mint az özönvíz képmása.

Következmény befelé: Ha Krisztus szenvedett és meghalt azért, hogy magában legyőzzön minden gonoszságot, a Sátán minden erejét akkor nem engedhetjük ezt vissza semmilyen formában a közösségünkbe. Ti már királyi papság, szent nemzet vagytok- írja Péter- éljete tehát annak

megfelelően! „Tisztítsátok meg lelketeket az igazság iránti engedelmisséggel képmutatás nélküli testvérszeretetre, egymást kitartóan, tiszta szívből szeressétek, mint akik nem romlandó, hanem romolhatatlan magból születettek újjá, Isten élő és maradandó igéje által.” 1Pt 1, 22-23 Isten országa van közöttünk! Legyen tehát közöttünk képmutatás nélküli testvérszeretet, egyetértés, együttérzés, könyörület, alázat, adok-kapok helyett áldásmondás!

Ez a gyülekezeten túl az egész egyházra is vonatkozik. Jézus Krisztus nevében meg kell tagadnunk mindazt, amit Ő már legyőzött. Ki kell mondanunk, hogy nem lehet helye közöttünk a kommunikációban és életvitelben a világi túlélés eszköztárának. Le kell lepleznünk és nemet kell mondanunk minden képmutatásra, minden irigységből fakadó cselekedetre, egymás ellen való áskálódásra és rágalmaszra, ami szennyezi az egyházi életet. És ami a mi gyülekezetünkben is felbukkan, mert valamennyien egykor a világ szerint éltünk és ebből időnként be tudunk hozni ezt-azt... A gyülekezet viszont nem a sérülés, hanem a gyógyulás tere kell, hogy legyen.

Következmény kifelé: Ne féljete a Krisztus követéséért jogtalanul kapott szenvedéstől sem az okozóktól, mert Krisztus teljes győzelmet aratott minden gonosz erő felett, ami valaha is szembement Isten rendjével és bánthatta az Istenhez tartozókat. Az utolsó időben ez olyan látványosan és elsöprően mutatkozik majd meg, mint ahogy Noé idején az özönvíz elpusztított mindent, ami Isten ellen volt.

III.

Olyan biztosan megtart minket Isten a szenvedéssel teli várakozási időben, mint amilyen biztosan megtartotta Noét és családját is, amikor türelmesen várakozott a bárka készítése alatt.

Isten kiválasztottaiként a világban élünk. Érint minket mindaz, ami itt történik. Mindenki velünk együtt szenvedjük az életterünkhöz köthető történelmi eseményeket és hatásait. Szennvedünk azért, mert idegenek vagyunk itt. És szenvedünk azért, mert vannak olyan terheink és sebeink, amik földi életünk végéig kísérnek minket és fáznak és súlyosak.

Következmény befelé: Mindezek között Péter levele kitartásra, fókusz tartásra buzdít minket, miközben arról beszél, hogy a szenvedés magától értetődő módon jelen van azok életében, akik Krisztus követik, hiszen Krisztus is szenvedett. Ahogyan ebből részesülünk, úgy részesülünk majd Krisztus dicsőségéből.

Következmény kifelé: Ne féljete, ha kívülről rágalmasznak titeket, mert Krisztusért szenvedtek, de okot ne adjatok rá! Éljetek örökösként, mert erre hívtatok, és hogy mások is dicsőítsék Istent és ők is megmeneküljenek! „Tisztességesen éljete a pogányok között, hogy ha valamivel rágalmasznak titeket, mint gonosztevőket, a ti jó cselekedeteiteket látva, dicsőítsék Isten a meglátogatás napján” 1Pt 2, 12

Mi mindent mutat meg Isten a bárka képén keresztül a vele való kapcsolatunkról? Ő cselekszik; részesít a mennyei dicsőségben, kiment a világból, megtart a várakozási időben. Isten igazságos, nem tétlen, hűséges, gondviselő...

Meglátogattál, Uram, legyen áldott a te neved, mert hűséges vagy a népedhez.